גליון 307
וישלח תשפ"ז

דעם רבינס מעשיות

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

לִשְׁתּוֹת מַיִם זַכִּים בִּלְבַד

בַּמַּעֲשֶׂה רָאִינוּ, יֶשְׁנָהּ מְדִינָה שֶׁנֶּהֱרַס לָהֶם הַחַיִּים טוֹבִים. מֶה חָשְׁבוּ לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר רָצוּ לְהָשִׁיב אֶת חַיֵּיהֶם הַטּוֹבִים שֶׁהָיָה לָהֶם מִקֹּדֶם? הֵם רָצוּ לָלֶכֶת לִמְדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוּת שֶׁיּוֹשִׁיעוּ אוֹתָם.

אוּלָם הַבֶּעטְלֶער גִּלָּה לָהֶם שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם כְּלָל וּכְלָל. אֶלָּא אָמַר לָהֶם אֶת הַטַּעַם מַדּוּעַ הִתְקַלְקֵל לָהֶם הַטַּעַם וְהָרֵיחַ וְהַמַּרְאֶה. הוּא גִּלָּה לָהֶם שֶׁכָּל הַחַיִּים הָרָעִים הָאֵלֶּה נוֹבְעִים מֵהָעֲבֵרוֹת שֶׁהָיָה בְּיָדָם. וּפֵרֵט לָהֶם שֶׁמְּרַמִּים זֶה אֶת זֶה וּמְדַבְּרִים דִּבּוּרִים שֶׁאֵינָם טְהוֹרִים וְעוֹד...

הַצַּדִּיק הוּא זֶה שֶׁמְּגַלֶּה לָאָדָם אֶת שֶׁעָלָיו לְתַקֵּן. לְעִתִּים נִדְמֶה שֶׁיֶּשְׁנָם אֲנָשִׁים מְטַפְּלִים הַיְכוֹלִים לְהוֹשִׁיעַ לְתַקֵּן לַעֲזֹר וּלְסַיֵּעַ. וּכְשֶׁבָּאִים לַצַּדִּיק הוּא יוֹדֵעַ לוֹמַר מִיָּד אֶת שֹׁרֶשׁ הַפְּגָם שֶׁעַל יָדוֹ הִגִּיעוּ לְהֵיכָן שֶׁהִגִּיעוּ וְהִתְרַחֲקוּ וְנָפְלוּ...

ר' שְׁמוּאֵל אָבִיו שֶׁל זְאֵבִי קִבֵּל טֶלֶפוֹנִים חוֹזְרִים וְנִשְׁנִים מֵהַמְלַמְּדִים. בְּפִיהֶם תְּלוּנוֹת רַבּוֹת עַל זְאֵבִי שֶׁאֵינוֹ נוֹהֵג כַּשּׁוּרָה, הֵן בַּלִּמּוּדִים וְהֵן בְּהִתְנַהֲגוּת עִם הַחֲבֵרִים. שְׁמוּאֵל לֹא יָדַע לָשִׁית עֵצָה לְנַפְשׁוֹ, מִיהוּ זֶה וְאֵיזֶהוּ שֶׁיָּבוֹא לַעֲזֹר לוֹ. הֲרֵי זֶה מִסְפַּר פְּעָמִים דִּבֵּר עַל לֵב בְּנוֹ, הִסְבִּיר לוֹ, שׂוֹחַח עִמּוֹ, וְאַף נִסָּה לִגְעֹר בּוֹ. אַךְ עֲדַיִן לֹא נִרְאָה אוֹר בִּקְצֵה הַמִּנְהָרָה. שַׁעַר הַיְשׁוּעָה עֲדַיִן לֹא נִפְתַּח. מַחְשְׁבוֹתָיו מִתְרוֹצְצוֹת בְּמֹחוֹ. מִי יוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עִוֵּת בְּנוֹ. מִי יוֹשִׁיט לוֹ עֶזְרָה בִּכְדֵי שֶׁיּוּכַל לִקְפֹּץ עַל הָרַכֶּבֶת וְלִנְסֹעַ עַל דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ כַּחֲבֵרָיו לַכִּתָּה.

לְאַחַר תְּפִלַּת מַעֲרִיב בְּבֵית הַכְּנֶסֶת דִּבֵּר עִם ר' נַחְמָן חֲבֵרוֹ וְסִפֵּר לוֹ אֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עִם בְּנוֹ וְחַבֵּרוֹ ר' נַחְמָן הִקְשִׁיב בְּקֶשֶׁב רַב לְכָל מַה שְׁר' שְׁמוּאֵל סִיפֵּר לוֹ וְהִצְטַעֵר עִמּוֹ וּלְבַסּוֹף עָנָה לוֹ שֶׁאֵין לוֹ עֵיצָה אַחֶרֶת מִלְּבַד לְצַיֵּת לַצַּדִּיק, וְאָמַר לוֹ לֵךְ לַצַּדִּיק. בְּפִי הַצַּדִּיק יֵשׁ הַדְרָכָה מְפֹרֶטֶת לְפִי שֹׁרֶשׁ נִשְׁמָתְךָ. הוּא יֵדַע לוֹמַר לְךָ בְּדִיּוּק מַה הִנְּךָ זָקוּק לְנַפְשְׁךָ".

"תִּלְמַד אֶת סְפָרָיו, תְּעַיֵּן בְּשִׂיחוֹתָיו, תְּדַקְדֵּק בְּמַעֲשִׂיּוֹתָיו, וְתִתְבּוֹדֵד וְתִצְעַק עַל זֶה בַּיַּעַר, וְהוּא יָאִיר לְךָ אֶת דַּרְכֶּךָ. מִמֶּנּוּ תּוּכַל לְהוֹצִיא עֵצוֹת טְהוֹרוֹת וִישׁוּעוֹת נִפְלָאוֹת. הוּא הַבְּאֵר מִמֶּנּוּ עָלֶיךָ לִשְׁתּוֹת הוּא הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חָכְמָה".

הָלַךְ ר' שְׁמוּאֵל וְלָמַד שִׂיחוֹת הָר"ן וְסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, וְדִבֵּר עִם חַבֵּרוֹ שִׂיחַת חֲבֵרִים כְּמוֹ שֶׁרַבֵּנוּ מְלַמֵּד אוֹתָנוּ, וְהִתְפַּלֵּל וְהִתְחַנֵּן לְהשי"ת שֶׁיַּרְאֶה לוֹ הַדֶּרֶךְ הָאֲמִתִּי, עַד שֶׁזָּכָה וְהֵבִין אֶת שֶׁעָלָיו לַעֲשׂוֹת. כַּמָּה הִתְפַּעֵל לִרְאוֹת כִּי גַּם הַמְּדִינָה שֶׁהִתְקַלְקֵל אֶצְלָם הַטַּעַם טָעוּ בְּדַעְתָּם וְרָצוּ בַּתְּחִלָּה לָלֶכֶת לִמְדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוּת, עַד שֶׁהִגִּיעַ הַצַּדִּיק - הַבֶּעטְלֶער, וְגִלָּה לָהֶם כִּי רַק הוּא יוּכַל לְהוֹשִׁיעָם וּלְתַקְּנָם, וְאָכֵן הִסְבִּיר לָהֶם אֶת שֹׁרֶשׁ הַבְּעָיָה עַד שֶׁזָּכוּ לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה.

סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִשְּׁנֵים קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֶׂה י״ג - מִשְּׁבְעָה בֶּעטְלֶערְס (6)

וּבְנֵי הַמְּדִינָה הַנַּ״ל, הַיְנוּ הַמְּדִינָה שֶׁהָיָה שָׁם הַגָּן הַנַּ״ל, הִתְחִילוּ לְפַקֵּחַ עַל תִּקּוּן הַמְּדִינָה שֶׁנִּתְקַלְקֵל אֶצְלָם הַטַּעַם וְכוּ׳ כַּנַּ״ל.

וְנִתְיַשְּׁבוּ: הֱיוֹת שֶׁיֵּשׁ מְדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוּת, (הַיְנוּ אוֹתוֹ הַמְּדִינָה עַצְמָהּ הַנַּ״ל) וְנִרְאֶה לָהֶם שֶׁהַגַּנָּנִי שֶׁלָּהֶם שֶׁנֶּאֱבַד (שֶׁעַל יָדוֹ הָיָה לָהֶם חַיִּים טוֹבִים) הוּא מִשֹּׂרֵשׁ אֶחָד עִם אוֹתָן בְּנֵי הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוּת, שֶׁיֵּשׁ לָהֶם גַּם־כֵּן חַיִּים טוֹבִים. עַל כֵּן הָיְתָה עֲצָתָם לִשְׁלֹחַ אֶל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוּת, וּבְוַדַּאי יוֹשִׁיעוּ אוֹתָם. וְכֵן עָשׂוּ.

וְשָׁלְחוּ שְׁלוּחִים אֶל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוּת. וְהָלְכוּ הַשְּׁלוּחִים, וּפָגְעוּ בָּהֶם. (הַיְנוּ שֶׁהַשְּׁלוּחִים פָּגְעוּ בִּבְנֵי אוֹתוֹ הַמְּדִינָה עַצְמָהּ שֶׁל עֲשִׁירוּת. כִּי הֵם הָיוּ רוֹצִים לֵילֵךְ אֶצְלָם כַּנַּ״ל)

וְשָׁאֲלוּ אֶת הַשְּׁלוּחִים: לְהֵיכָן אַתֶּם הוֹלְכִים? הֵשִׁיבוּ: אָנוּ הוֹלְכִים אֶל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוּת, שֶׁיּוֹשִׁיעוּ אוֹתָנוּ. עָנוּ וְאָמְרוּ: אֲנַחְנוּ בְּעַצְמֵנוּ הֵם בְּנֵי אוֹתָהּ הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוּת, וְאָנוּ הוֹלְכִים אֶצְלְכֶם.

אָמַרְתִּי אֲנִי לָהֶם: (הַיְנוּ הַחֵרֵשׁ שֶׁמְּסַפֵּר כָּל זֶה אָמַר לָהֶם) הֲלֹא אַתֶּם צְרִיכִים אֵלַי, כִּי אַתֶּם לֹא תּוּכְלוּ לֵילֵךְ לְשָׁם לְהוֹשִׁיעַ לָהֶם כַּנַּ״ל. עַל כֵּן אַתֶּם תִּשָּׁאֲרוּ כָּאן, וַאֲנִי אֵלֵךְ עִם הַשְּׁלוּחִים לְהוֹשִׁיעַ לָהֶם.

וְהָלַכְתִּי עִמָּהֶם. וְנִכְנַסְתִּי בַּמְּדִינָה בְּאֵיזֶה עִיר. וּבָאתִי, וְרָאִיתִי שֶׁבָּאִים אֲנָשִׁים וְאוֹמְרִים אֵיזֶה דְּבַר הֶלָצָה (שְׁקוֹרִין וִוערְטִיל). וְאַחַר־כָּךְ מִתְקַבְּצִים עֲלֵיהֶם עוֹד אֵיזֶה בְּנֵי אָדָם עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה אֵיזֶה קִבּוּץ, וְאוֹמְרִים אֵיזֶה דִּבְרֵי הֶלָצוֹת (הַיְנוּ וִוערְטְלִיךְ) וְהֵם מְחַיְּכִים וְשׂוֹחֲקִים. וְהִטֵּיתִי אָזְנִי וְשָׁמַעְתִּי שֶׁהֵם מְדַבְּרִים נִבּוּל פֶּה. וְזֶה אוֹמֵר דִּבְרֵי נִבּוּל פֶּה, וְזֶה אוֹמֵר בְּדַקּוּת יוֹתֵר, וְזֶה שׂוֹחֵק וְזֶה יֵשׁ לוֹ הֲנָאָה וְכַיּוֹצֵא.

אַחַר־כָּךְ הָלַכְתִּי לְהַלָּן לְעִיר אַחֶרֶת. וְרָאִיתִי שֶׁשְּׁנֵי בְּנֵי אָדָם מְרִיבִים זֶה עִם זֶה מֵחֲמַת אֵיזֶה מַשָּׂא וּמַתָּן. וְהָלְכוּ אֶל הַבֵּית־דִּין לְדִין, וּפָסַק לָהֶם הַבֵּית־דִּין: זֶה זַכַּאי וְזֶה חַיָּב. וְיָצְאוּ מִן הַבֵּית־דִּין. אַחַר־כָּךְ חָזְרוּ וְנִתְקוֹטְטוּ זֶה עִם זֶה.

וְאָמְרוּ שֶׁאֵינָם רוֹצִים זֶה הַבֵּית־דִּין, רַק הֵם רוֹצִים בֵּית־דִּין אַחֵר וּבָחֲרוּ לָהֶם בֵּית־דִּין אַחֵר, (כִּי מֵאַחַר שֶׁהֵם מֻרָּצִים עַל אוֹתוֹ הַבֵּית־דִּין שֶׁבָּחֲרוּ לָהֶם יְכוֹלִין לָדוּן לִפְנֵיהֶם) וְדָנוּ לִפְנֵי אוֹתוֹ הַבֵּית־דִּין. אַחַר־כָּךְ חָזְרוּ וְנִתְקוֹטְטוּ אֶחָד מֵאֵלּוּ עִם אַחֵר, וּבָחֲרוּ לָהֶם בֵּית־דִּין אַחֵר.

וְכֵן הָיוּ **מְרִיבִים** וּמִתְקוֹטְטִים שָׁם, וּבָחֲרוּ לָהֶם כַּמָּה בָּתֵּי דִינִים, עַד שֶׁכָּל הָעִיר הָיְתָה מְלֵאָה מִבָּתֵּי דִינִים. וְהִסְתַּכַּלְתִּי, שֶׁזֶּה מֵחֲמַת שֶׁאֵין שָׁם אֱמֶת. וְעַתָּה זֶה מַטֶּה דִּין וְנוֹשֵׂא פָּנִים לָזֶה, וְאַחַר־כָּךְ חֲבֵרוֹ נוֹשֵׂא פָּנִים לוֹ, כִּי הֵם מְקַבְּלִים שֹׁחַד וְאֵין בָּהֶם אֱמֶת. אַחַר־כָּךְ רָאִיתִי שֶׁהֵם מְלֵאִים נְאוּף מַמָּשׁ, וְיֵשׁ שָׁם נְאוּף הַרְבֵּה עַד שֶׁנַּעֲשָׂה כְּהֶתֵּר אֶצְלָם. וְאָמַרְתִּי לָהֶם, שֶׁבִּשְׁבִיל זֶה נִתְקַלְקֵל אֶצְלָם הַטַּעַם וְהָרֵיחַ וְהַמַּרְאֶה.

כִּי זֶה הַמֶּלֶךְ הָאַכְזָר הִשְׁאִיר אֶצְלָם שָׁלֹשׁ כִּתּוֹת עֲבָדִים הַנַּ"ל, שֶׁיִּהְיוּ הוֹלְכִים וּמְקַלְקְלִים אֶת הַמְּדִינָה. שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים וּמְדַבְּרִים בֵּינֵיהֶם נִבּוּל פֶּה, וְהִכְנִיסוּ נִבּוּל־פֶּה בְּתוֹךְ הַמְּדִינָה,

וְעַל־יְדֵי נִבּוּל פֶּה נִתְקַלְקֵל הַטַּעַם. שֶׁכָּל הַטְּעָמִים הֵם טַעַם נִבֵּלָה.

וְכֵן הֵם הִכְנִיסוּ שֹׁחַד בַּמְּדִינָה. וְעַל יְדֵי זֶה נֶחְשְׁכוּ הָעֵינַיִם וְנִתְקַלְקֵל הַמַּרְאֶה, כִּי "הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים".

וְכֵן הֵם הִכְנִיסוּ נְאוּף בַּמְּדִינָה, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְקַלְקֵל הָרֵיחַ. (וְעַיֵּן בְּמָקוֹם אַחֵר בִּדְבָרֵינוּ שֶׁעַל־יְדֵי נְאוּף נִפְגָּם הָרֵיחַ)

עַל כֵּן, תִּרְאוּ לְתַקֵּן אֶת הַמְּדִינָה מִשָּׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת אֵלּוּ, וּלְחַפֵּשׂ אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים הַנַּ"ל וּלְגָרְשָׁם. וְאָז כְּשֶׁתְּתַקְּנוּ שְׁלֹשָׁה עֲבֵרוֹת אֵלּוּ, לֹא דַּי שֶׁיִּתְתַּקֵּן הַטַּעַם וְהַמַּרְאֶה וְהָרֵיחַ, כִּי אִם גַּם הַגַּנָּנִי שֶׁנֶּאֱבַד יוּכַל גַּם־כֵּן לְהִמָּצֵא.

וְעָשׂוּ כֵּן. וְהִתְחִילוּ לְתַקֵּן אֶת הַמְּדִינָה מִשָּׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת אֵלּוּ.

וְחִפְּשׂוּ אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים הַנַּ"ל, וְהָיוּ תּוֹפְסִים אֶת אֵיזֶה אָדָם וְשׁוֹאֲלִין אוֹתוֹ: מֵהֵיכָן בָּאתָ לְכָאן? עַד שֶׁנִּתְבָּרְרוּ אֶצְלָם הָאֲנָשִׁים שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָאַכְזָר הַנַּ"ל, וְגֵרְשׁוּ אוֹתָם. וְתִקְּנוּ אֶת הַמְּדִינָה מֵעֲבֵרוֹת הַנַּ"ל. **בְּתוֹךְ כָּךְ נַעֲשָׂה רַעַשׁ:** אֶפְשָׁר אַף־עַל־פִּי־כֵן זֶה הַמְשֻׁגָּע שֶׁהוֹלֵךְ וְאוֹמֵר שֶׁהוּא הַגַּנָּנִי, וְכָל אֶחָד מַחֲזִיק אוֹתוֹ לְמְשֻׁגָּע, וְזוֹרְקִין אַחֲרָיו אֲבָנִים וּמְגָרְשִׁין אוֹתוֹ, אֶפְשָׁר אַף־עַל־פִּי־כֵן אוּלַי הוּא הוּא הַגַּנָּנִי בֶּאֱמֶת?! וְהָלְכוּ וְהֵבִיאוּ אוֹתוֹ לִפְנֵיהֶם. (הַיְנוּ לִפְנֵי אֵלּוּ שֶׁיָּשְׁבוּ וְתִקְּנוּ אֶת הַמְּדִינָה. וְגַם הוּא הַיְנוּ הַחֵרֵשׁ שֶׁמְּסַפֵּר כָּל זֶה הָיָה שָׁם)

וְאָמַרְתִּי: בְּוַדַּאי זֶה הוּא הַגַּנָּנִי בֶּאֱמֶת! (נִמְצָא שֶׁנִּתְתַּקֵּן עַל יָדוֹ הַמְּדִינָה הַזֹּאת).

נִמְצָא, שֶׁיֵּשׁ לִי הַסְכָּמָה מֵאוֹתוֹ הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוּת, שֶׁאֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים. כִּי אֲנִי תִּקַּנְתִּי אֶת הַמְּדִינָה הַנַּ"ל כַּנַּ"ל.

וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמַתָּנָה אֶת הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁלִּי! **וְנַעֲשָׂה שָׁם שִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְחֶדְוָה רַבָּה מְאֹד:** (וְכֵן כָּל הַבָּעטְלֶירְשׁ הַנַּ"ל כֻּלָּם חָזְרוּ וּבָאוּ עַל הַחֲתֻנָּה, וְנָתְנוּ בְּמַתָּנָה לַדְּרָשָׁה. מַה שֶּׁבַּתְּחִלָּה בֵּרְכוּ אוֹתָם שֶׁיִּהְיוּ כְּמוֹתָם, וְעַכְשָׁו נָתְנוּ זֹאת בְּמַתָּנָה לַדְּרָשָׁה):

הָרִאשׁוֹן נָתַן לָהֶם בְּמַתָּנָה חַיִּים אֲרֻכִּים, וְהַשֵּׁנִי נָתַן לָהֶם בְּמַתָּנָה חַיִּים טוֹבִים.

כס"ד

שם: _____

שאלות לחידודא

כמן עצמך:

מעשה י"ג משבעה בעטלערס (6)

א. לאן שלחו שליחים המדינה של הגן?
- ❑ לבעטלער החרש שיושיע אותם
- ❑ למדינה שיש בו עשירות שיושיע אותם
- ❑ לגנני שנאבד

ב. מי הלך עם השלוחים של המדינה של הגן?
- ❑ הבעטלער החרש להושיע אותם
- ❑ העשירים של המדינה להושיע אותם
- ❑ הגנני שנאבד להושיע אותם

ג. מה שמע הבעטלער החרש שהם מדברים במדינה?
- ❑ דברי חיזוק והתעוררות
- ❑ לשון הרע
- ❑ ניבול פה

ד. מה ראה הבעטלער החרש על בתי דינים שם?
- ❑ שהם יראים ושלמים
- ❑ שהם תמימים ויש בהם אמת
- ❑ שהם מקבלים שוחד ואין בהם אמת

ה. איך קלקל המלך האכזר את הטעם של המדינה הנ"ל?
- ❑ כי השאיר אצלם כתה שמדברים נִבּוּל פה
- ❑ כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
- ❑ כי השאיר אצלם כתה של ניאוף

ו. איך קלקל המלך האכזר את המראה של המדינה הנ"ל?
- ❑ כי השאיר אצלם כתה שמדברים נִבּוּל פה
- ❑ כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
- ❑ כי השאיר אצלם כתה של ניאוף

ז. איך קלקל המלך האכזר את הריח של המדינה הנ"ל?
- ❑ כי השאיר אצלם כתה שמדברים נִבּוּל פה
- ❑ כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
- ❑ כי השאיר אצלם כתה של ניאוף

ח. מה יהיה אם יתקנו את המדינה מג' עבירות הנ"ל?
- ❑ יתתקן להם הטעם והמראה והריח
- ❑ ימצאו את הגנני שנאבד
- ❑ שתי התשובות נכונות

ט. איזה מתנה נתן להם הבעטלער החרש?
- ❑ חיים ארוכים
- ❑ חיים טובים
- ❑ שתי התשובות נכונות

י. האם למדת את המעשה השבוע?
- ❑ רציתי
- ❑ פּעם
- ❑ פּעמיים

בעומק המעשה

באיזה עוד מעשה מספר רבינו על מדינה שהיא מלאה בשקרים ?
ואיך קרא רבינו שם לבתי דין ?
"כִּי זֶה הַמֶּלֶךְ הָאַכְזָר הִשְׁאִיר אֶצְלָם שָׁלֹשׁ כִּתּוֹת עֲבָדִים" – איזה צדיק אמר שיש לו שלש כתות... ואיזה ? רמ"צ

תשובות על מעשה י"ג משבעה בעטלערס (5)

באיזה יום סיפר רבינו את המעשה של הבעטלער החרש ? *ביום רביעי כ"ט אדר תק"ס* (יאי אוהרנ"ת אות א"כ)

היכן עוד מוזכר בספורי מעשיות מ"גן" ? **במעשה י"א מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו**

היכן עוד מוזכר בספורי מעשיות ממדינה של עשירות ? **במעשה י"ב של הבעל תפילה**

ועם מי הלכו העשירים כאן במעשה זו ? **עם הבעטלער החרש.** ועם מי הלכו העשירים במעשה אחרת? **עם כל העשרה אנשי המלך**

דעם רבינ'ס מעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com